

gjort, dog ikke i nogen stærk eller indgribende Grad. — Ændringsforslaget under Nr. 8 til § 9 indeholder et Princip. Man har her ment det berettiget at foreslaa, at Erstatning for de Ulykkestilfælde, som bevislig indtræffer ved Virksomhed paa Søen, sigtende til Redning af Menneskeliv, godtgøres det paagældende Forsikringssselskab af Statskassen. Naar man har stillet dette Forslag, saa er det, som det fremgaar af Betænkningen, ud fra den Opfattelse, at saadanne Redningsforsøg, som gaa ud paa Redning af Menneskeliv, have saa stor Almeninteresse, at det vil være rigtigt og forsvarligt at paalægge Staten Risikoen derfor. Ændringsforslag under Nr. 10 til § 12 gaar ud paa at indsette en Bestemmelse, som skulde have den Betydning, at i Tilfælde af, at Lægeerklæring ikke kan tilvejebringes, kan Ulykkestilfældet attesteres paa anden efter Forsikringsraadets Skøn fyldestgørende Maade. Ved Ulykkestilfælde, der ske i fremmede Havne eller paa fremmede Farvande, kan det være nødvendigt at træffe Bestemmelser, der lempe det paagældende Forhold, men da det er vanskeligt at lovfæste dette ganske bestemt, har man ment det rigtigt at overlade til Forsikringsraadet at træffe saadanne Forholdsregler, som dette anser for fyldestgørende. — Ændringsforslag under Nr. 11 til § 13 er nærmest en Redaktionsændring, som gaar ud paa at bringe Samstemning mellem § 13 og § 12. Der staar nemlig i sidste Stykke af § 12: Dagpengeydelsen vedbliver ingen Sinde længere end til Aarsdagen efter Ulykkestilfældets Indtræden; derfor har man ment, at de Bestemmelser i § 13, som ogsaa omhandle Dagpenge, burde være i Overenstemmelse med Bestemmelserne derom i § 12, og Ændringsforslaget er derfor i Henhold hertil nærmest at opfatte som en Redaktionsændring. — Ændringsforslag under Nr. 12 til samme Paragraf refererer sig ligeledes til § 12. — Ændringsforslag under Nr. 13 til § 15 gaar ud paa at tilføje Paragraffen en Bestemmelse om, at den tilskadekomne i visse Tilfælde skal afholde Bekostningerne med Hensyn til Fremskaffelse af Lægeerklæring. Udbetalingen af Dagpenge begynder med Udløbet af den 14de Uge, men det kunde tænkes, at adskillige Invaliditetstilfælde kunde være ophævede, være forbigaaende, indenfor et Tidsrum af 14 Uger, og da det tillige er bekendt, at i Forsikringsforhold vil der ofte hos Invaliden være en Tendens til fremdeles at søge at opretholde Invaliditeten for at nyde godt af Dagpengene,

har man ment, det vilde være rigtigt at indføre en Bestemmelse om, at i dette Tilfælde skulde den tilskadekomne selv afholde Udgifterne ved Lægeerklæring for dog at træffe en lille Smule Garanti mod, at vedkommende vilde forlange maaske en Mængde Lægeerklæringer uden nogen virkelig Grund. — Ændringsforslag under Nr. 15 til § 23 er kun redaktionelt. — Ændringsforslag under Nr. 16 til § 24 omhandler det Forhold, som jeg har berørt i mine almindelige Bemærkninger, det nemlig, at ophæve den Grænse, som Lovforslaget fastsætter ved de 300 Registertons, altsaa at inddrage samtlige Sejlskibe under Forsikringen, saaledes at de til Hobe kunne faa Del i Statstilskuddet.

Ændringsforslag under Nr. 17 til samme Paragraf er et ret vigtigt Ændringsforslag, som angaar Forhøjelse af Statstilskuddet. Statstilskuddet er jo i Lovforslaget bestemt til at skulle udgøre 5 Kr. til hver enkelt forsikret. Under Sagens 1ste Behandling her i Tinget blev der fra det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) fremsat adskillige Tvivl om, hvorvidt disse 5 Kr. vilde kunne strække til at dække den Del af Forsikringen, som man mente, de forsikringspligtige havde Ret til at kræve som Tilskud fra det offentlige. Der blev i den Anledning fra Udvalgets Side forlangt nogle Oplysninger hos Regeringen angaaende, i hvor stort Omfang det kunde antages, at Søfolkene havde Familie, som skulde forsørges, da dette jo selvfølgelig kom til at spille en ret betydelig Rolle med Hensyn til den Præmie, der vilde være at betale for de forsikrede, og det blev oplyst, at ca. 1,900 af 4,800 forsikringsberettigede maatte antages at være Familieforsørgere. Dette er ikke noget ganske ringe Tal, og da man der tillige fra andre Steder, navnlig fra Norge, hvor Søfolk ere inde under Ulykkesforsikringen, har Erfaring i Retning af, at Forsikringen er betydelig dyrere, end man synes at have forudsat herhjemme, har man ment det rimeligt, at vi kom til et forhøjet Statstilskud, og Udvalget foreslaar derfor gennem det nævnte Ændringsforslag Statstilskuddet forhøjet fra 5 til 12 Kr., og dette er jo en ret betydelig Forhøjelse. Men det synes at fremgaa, at en Forsikring vil koste imellem 20 og 30 Kr. i aarlig Præmie, og hvis dette Skøn er tilnærmelsesvis rigtigt, vil det ikke kunne siges, at et Statstilskud af 12 Kr. til hver Forsikring vil være urimeligt. Ganske vist fordyrer det jo Lovens Gennemførelse ret betydeligt, idet dette vil forøge den